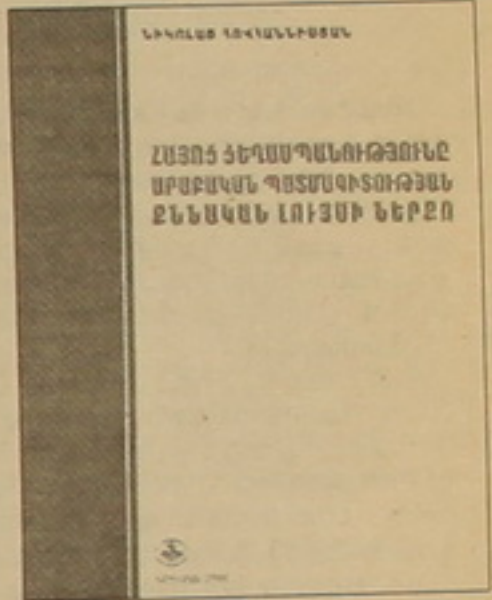

Արաբ լուսամասերը Հայոց գեղաստանությունը համարել են XX դարի սեւ էջը

Հայոց գեղաստանության 90-ամյա-
կի առթիվ Գիտությունների ազգային
ակադեմիայի արեւելագիտության
ինստիտուտը լույս է ընծայել որոշե-
տուր Լիկոյալ Չոլիանի «Հայոց
գեղաստանությունը արաբական
լուսամասերի ֆունկցիաները» աշխատությունը:
Գիրքը հրա-
սարկվել է Պետական պատմա-
գիտական կենտրոնի կողմից:
Չոլիանը 1915 թվա-
կանի Հայոց եղեռնի բոլոր նահատակ-
ների հիշատակին, «բոլոր առաջինի
հայ աղջիկներին, որոնց չթողեցին
հարսնանալ, և բոլոր հայ տղաներին,
որոնք այս աշխարհից հեռացան ան-
մուտա», ինչպես նաև «բոլոր ազնիվ
արաբներին, որոնք 1915 թվականին
մղձավաճեցան օրերին ազնվություն
և համարձակություն ունեցան օգնու-
թյան ձեռք մեկնելու հայ գաղթական-
ներին» նրանց բաժին հասած Գողգո-
թայի ճանապարհին»:

Հայոց գեղաստանության 90-ամյա-
կի առթիվ Գիտությունների ազգային
ակադեմիայի արեւելագիտության
ինստիտուտը լույս է ընծայել որոշե-
տուր Լիկոյալ Չոլիանի «Հայոց
գեղաստանությունը արաբական
լուսամասերի ֆունկցիաները» աշխատությունը:
Գիրքը հրա-
սարկվել է Պետական պատմա-
գիտական կենտրոնի կողմից:
Չոլիանը 1915 թվա-
կանի Հայոց եղեռնի բոլոր նահատակ-
ների հիշատակին, «բոլոր առաջինի
հայ աղջիկներին, որոնց չթողեցին
հարսնանալ, և բոլոր հայ տղաներին,
որոնք այս աշխարհից հեռացան ան-
մուտա», ինչպես նաև «բոլոր ազնիվ
արաբներին, որոնք 1915 թվականին
մղձավաճեցան օրերին ազնվություն
և համարձակություն ունեցան օգնու-
թյան ձեռք մեկնելու հայ գաղթական-
ներին» նրանց բաժին հասած Գողգո-
թայի ճանապարհին»:

Փաստաբանական առաջնու-
թյան աշխատանքների ա-
վարտիչը հետո Աստիանա-
կերտում հանդիմանելով ԼՂՀ սարքեր
բնակավայրերում բնակություն
հաստատելու փախստականների
հետ, ԵԱԳԿ Միջուկի խմբի համա-
նախագահ Յուրի Մեդվեդևը
մասնավորապես ասել է. «ԵԱԳԿ
Միջուկի խմբի համախառնագահնե-
րի խնդիրը ԼՂ հակամարտության
մեջ ներգրավված կողմերի բանակ-
ցություններին աջակցելն է: Լուծել
այն կողմերի փոխաբեր մեծ չեմ
կարող, քանի որ յուրաքանչյուր առա-
ջարկություն, որ կարող են անել հա-

հակամարտության աղաքա կար-
գավորման մի բաղկացուցիչ: Այս
առնչությամբ նա նաև կասկա-
ծանք է հայտնել, որ նախկին բնա-
կության վայրեր վերադառնալը
սկսելու մասին հնարավոր չէ: «Գեթ
կարող լիարժեքացնել այն իրավի-
ճակը, եթե, ասենք, Արթուրյանը
հայտարարում է՝ թող հայ փախս-
տականները վերադառնան Շահու-
մյան: Դո՛ւ, ի՞նչ է, մեկնելու եմ»,
այսուհետև հարց է առաջադրել նա
դա՛հիճճուն ներկա փախստական-
ներին:
Նրա կարծիքով, լիարժեքաց-
ված լինեն այնուհետև հարցեր, ինչ-

վելով, որ լիարժեքացումը ցու-
ցաբերվի, ինչուհետև լիարժեքաց-
ումը էլ այլ հարցերի շուրջ», ասել է
նա:
Նույն կերպ է արտահայտվել նաև
Ֆրանսիացի համախառնագահ
Բեռնար Ֆասիեն, նշելով, որ դե-
ռեստիվացիայի մասին խոսելու
կարելի է լուծել փախստականների
հարցը դարձաբարձր հակամարտու-
թյան դեմքով:
Երեսուցիները համախառնագահ-
ների չեզոքության անհրաժեշտու-
թյունը նման լիարժեքացում, Յու.
Մեդվեդևը նաև ասել է, որ ճիշտ
չէ մեղադրել իրենց համակրանք ու

Համախառնագահները մտադիր են ներգրավել փախստականների հարցերով գերագույն կոմիտեին

Համախառնագահները, եթե փոխա-
մաձայնեցված չէ կողմերի հետ,
կմերժվի այս կամ այն կողմից, ինչ-
դեպի դա եղել է նախկինում: Մեծ
ամեն ինչ անում են, որոնք սույն մե-
ծեցված դիրքերը, ինչ-որ կերպ կրճա-
տեն դադարի սեւողությունը, որ-
ոնք սույն բանակցությունները շարու-
նակվեն: Այդ դասառոտ ստատուս
համախառնագահներից, որ նրանք
կզսնեն ինչ-որ կախարական լու-
ծում, որը ձեռնարկ կլինի միանգա-
մից երկու կողմից էլ, չի կարելի, քանի
որ փաստորեն արդեն բոլոր լու-
ծումները փորձարկվել են: Մնում է
դասնից ընտրել ինչ-որ սարքեր և
այնուհետև համարել, որ եթե հարցը
նույնիսկ միանգամայն չի ընդմիջե-
լուծվի, ապա գոնե որոշ սարքեր
սկսված լուծվել, որոնք սույն հնարավոր-
ություն սրվի երկու ժողովուրդներին
այս դասի դրությամբ եթե ոչ հաջե-
վելու, ապա գոնե միայնակ վստա-
հելու և փոխադարձ ֆայլի մեջ չա-
րություն չհասնելու»:
Փախստականների խնդիրը Յու.
Մեդվեդևը բնութագրել է որոնք

դասի, օրինակ, վերադառնողի
սարական անվտանգությունն է:
«Պետք է լիարժեքացնել սեղանը
այնտեղ, որ վերադառնում են մար-
դիկ: Եվ ուր են վերադառնում, ում
ինքնիշխանության ներքո են այդ
սարածները: Զանրի դեռ այս ամենը
չկա, ես գտնում եմ, որ բոլոր կոչե-
րը ընդամենը ֆարգություն են կամ
ինքնախաբեություններ են զբաղվում,
կամ էլ ուրիշներին են խաբում»,
հայտարարել է ռուս համախառնա-
գահը:
Զանրի որ փախստականների
խնդիրներով զբաղվում է փախս-
տականների հարցերով գերագույն
կոմիտեի վարչությունը, ուստի
ԵԱԳԿ Միջուկի խմբի համախա-
ռնագահները մտադիր են ներգրա-
վել փախստականների հարցերով
գերագույն կոմիտեին, բայց
միտեյնում ժամանակ իրենք չեն
կարող մղել, որ կոմիտեի ղեկավար
է օգնի: «Կողմերը միասին ղեկավար
է դիմեն փախստականների հարցե-
րով գերագույն կոմիտեի վարչու-
թյանը՝ նախապես լիարժեքացնելու»

զգացումները չդրստորելու համար:
Իրենք դասավոր չեն և չեն կարող
ասել՝ ով է ճիշտ, ով՝ սխալ: Ռուս
դիվանագետի խոստովանությամբ՝
ամեն մի նման հանդիմանից հետո
ցանկություն է առաջանում հրա-
ժարվել աշխատանքից: «Բայց աս-
վածապես այն տողը, եթե օրինակ
են խաղաղարարները, քանզի
նրանց է երկնային արխանջլուրը,
հետ է դառնում վերջնական որոշու-
մից», ասել է ռուս համախառնա-
գահը:
Անդրադառնալով բանակցու-
թյունների ներկա վիճակին, Յու.
Մեդվեդևը նաև նշել է, որ գոր-
ծընթացը կա ու շարունակվում է,
դա հիմնականում է: Նա հույս է
հայտնել, որ վերսկսվող Պրահայի
խորհրդակցությունների գործընթա-
ցում ինչ-ինչ կոնկրետ տարածա-
վորվածություններ կծեակվեն ա-
ռանձին հարցերի վերաբերյալ, ո-
րոնք հավանական են մեկ փաս-
տաթղթի մեջ:
ԿԵՄ ԳԱՐԵԻՆԵՆԸ
Սեփականակեր

Բարոյականության հաղթանակը

Բուսոնահայ ազգային գործիչներ
Զարուհի և Ջորջ Նաջարյաններ
ամուսինների՝ Ջորջարյանի սեփա-
կանության հափեսակման հետ
կապված դատական գործը ասես թե
դուրս է եկել դատախազականի
սահմաններից ու վերածվել է բարո-
յականության, բարեգործության ու
արդարության համար դաժան ու
անզիջում մայրաքի: Կեռնի մի
ճարտին Նաջարյանների՝ հայրենի-
քում իրենց սեփական անկյունն ու-
նենալու իրավունք է, որ արժանի է
օրենքի ու ղեկավարում, մյուս մեա-
րին, ինչպես ներկայացված է հայ-
ցաղիսում մեջ, խաղաղ ճանա-
դարձում ուրիշ ունեցվածքի հափե-
սակողների ու նրանց դատախազանե-
րի ճիգերը: Ասես թե երկրի դատախա-
զական համակարգը մի նոր Լու-
նություն է հանձնում հասարակու-
թյան, սփյուռքի, միջազգային իրա-
վական ասլանների, Հայաստանում
ներդրումների դատախազ հարյուրա-
վոր գործարարների առաջ: Ու Նա-
ջարյան ամուսինների միակ մեղքը
իրենց հայրենակիցների նկատմամբ
հավասն է ու վստահությունը:
Մի ֆանի քարի առաջ մնան
հափեսակության գոհ դարձավ ան-
վանի հայագետ, բեռնաբանակ դոկ-
տոր Ժիրայր Զոհարյանը, որը ես
ցանկանում էր իր հավաքած գումարով
հայրենիքում սեփական բնա-
կարան ունենալ: Սակայն համասա-
րած կոռուպցիան խլեց, յուրացրեց
նրա ունեցվածքն, ու հաղթեց անար-
դարությունը:
Սակայն այս անգամ կոռուպ-
ցիան, չնայած մեծ ջանքերին, ձեռ-
կառն էր ասլան: Հայտնի է, որ առաջին
ասլանի դատարանը, լսելով գործը,
որոշեց նոր Լուսություն ուղարկել, ո-
րին դատախազության ֆունկցիաներ

դատախառնեցին վերաբերյալ դա-
տախառնի բողոքարկումով: Թե ինչ
կլինի այս գործի ճակատագիրը, դա
մեր երկրի դատախազական համա-
կարգի մասին գործն է: Իսկ Նաջար-
յան ամուսինները բարոյական
հաղթանակ են տեսնում ոչ միայն ի-
րենց ունեցվածքի հափեսակելու ցան-
կացող մարդկանց, այլև բոլոր օրի-
նախադասների նկատմամբ: Ու
նրանց միակ զենքը բարեգործու-
թյունն է:
Օրես լուր ստացվեց Բուսոնից,
որ Զարուհի և Ջորջ Նաջարյաննե-
րը կեն միլիոն դոլարի նվիրատու-
թյուն են արել Բուսոնում Ար. Սե-
փանոս ամենօրյա հայկական դո-
կտրի ժամանակակից նոր շենքի
կառուցման համար: Հիմն շենքի
կառուցման ամենակին չի բավարարում
200 հայ մանուկների կրթության
դաժաններին: Նաջարյանների
այս բարեգործությունը լուրջ ներդե-
րում է հայադատախառն կարեւոր
գործում: Նրանք ոչ միայն չեն ընկճ-
վում անարդարության առջեւ, ոչ
միայն չեն ընկճվում, հիասթափ-
վում, այլև չարամիտներին դատախա-
ռնում են նոր բարեգործությամբ,
որը կարող է որոնք սխալում, հերո-
սություն գնահատել:
Իսկ նրանց նման ֆայլին նախոր-
դել էին 1988-ից սկսած հայրենա-
վեր այս ընտանիքի բարեգործական
հարյուրավոր ձեռնարկումներ, որոնց
թվում են՝ արդեն գոյում գործու-
նեությունը, Զարուհի օժանդակ-
ությունը և անմիջական մասնակ-
ցությամբ 1994-ին Գյումրու առա-
ջին օգնության կենտրոնի հիմնադ-
րումը, որը առաջին օգնության
բժիշկներ է դատախառն Գյումրու
խղաղացիներին անհրաժեշտ անվ-
ճար օգնություն և դեղամիջոցներ

սրամարդերու համար: Կենտրոնն այ-
սօր ստատարկում է ուր հազար հի-
վանդաներ: Այնուհետև Նաջարյան-
ները Սեփանակերտում հիմնեցին
Մայրության «Արիս» կենտրոնը, ո-
րի ծառայությունից օգտվել են Ար-
ցախի հազարավոր հոյի կանայք:
Բարեգործության հաջող նշանա-
կեցը ազատագրված չորրորդ դարի
կիսակեր Ծիծեռնակում էր, որը
Նաջարյանների օժանդակությամբ
վերակենդանացավ ու իր ղողանը-
ները միացնելով Ար. Էջմիածնի ու
Գանձասարի վանքերի հնչեղ ձայ-
ներին, 150-ամյա ընդմիջումից հե-
տ մարդկանց շուրջում իր աղոթքը
վերսին ուղղեց Բարձրալին: Հեռու-
սական մաճկալաբեցիների երե-
խաներին Նաջարյանների նվիրա-
տությունը ամփոփվեց մանկադար-
ճեղի վերակառուցումով ու կահա-
վորմամբ: Թվարկել Նաջարյանների
բոլոր բարեգործական ձեռնարկները
այս մի հոդվածում չենք կարող:
Հարց է առաջանում. մի՞թե բուսո-
նահայ Նաջարյան ամուսինների
այս գործունեությունը բավարար չէ,
որ ընչպիսիք մարդկանց արգելվի
ձեռք մեկնելու Ջորջարյանի նրանց
սեփականություն վրա, և իրավա-
դատները իրենք օգնությամբ
դատախառն մարդու իրավունքներ
ու սեփականության անձեռնմխե-
լիությունը:
Եվ անհ Նաջարյան ամուսիննե-
րի ու նրանց բազմաթիվ համայնու-
նեի վճռականությունը, լիարժե-
քի և հաղթելու անկոտրու կամը
այսօր թե՛ Հայաստանում և թե՛
սփյուռքում հույս է ներշնչում, որ մեր
երկրում հասարակությունը կարող է
վերադառնալ դեմի բարոյախոզե-
րի իր ազգային արմատները:
ԳՐԱԴՈՒՐ ԿԱՐԵՄԵՆՆԸ

Գեղարարի հավասարությունն աշխատանքի ոլորտում

Հայաստանում սենսուցիայի բոլոր
բնագավառներում կանանց և տղա-
մարդկանց գործունեության հավա-
սար իրավունքներն ամրագրված են ՀՀ
օրենսդրությամբ: Սակայն այսօր կա-
նանց գործունեությունը հիմնակա-
նում սահմանափակվում է ստատարկ-
ման ոլորտում և բացառիկ դեպքերում
իշխանական կառուցվածքում (7 Աժ
դատախառնակ, 2 փոխնախարար, մի
ֆանի խոսք գործարար և այլն):
Չօգտելու ինչու մեզանում երբ լսում
են գեղարար բարը, անմիջապես հաս-
կանում են կանանց հիմնահարցերին
վերաբերող խնդիրներ, միջնորդ գե-
ղերը երկու տեսերի հավասար իրա-
վունքների արտահայտման է, ուր բար-
բարցվում են համահավասար ոլորտնե-
րը թե՛ հասարակության և թե՛ իշխա-
նության շրջանակներում:
Գեղարարի հավասարության հիմ-
նախնդիրն էր նվիրված երկ թե՛բյան
կենտրոնում Աշխատանքի միջազգա-
յին կազմակերպության (ԱՄԿ) Արեւ-
լյան եվրոպայի և Կենտրոնական Ա-
սիայի ենթասարածաբանային գա-

սեղակի, ՀՀ աշխատանքի և սոցիա-
լական հարցերի նախարարության
(ԱՄԿ) կազմակերպած կլոր սեղանի
թեման: Լուսաբանները ներկայացվե-
ցին մի շարք թեմաներ, մասնավորա-
պես գեղարարի հավասարության ա-
ռաջադրված գործընթացում ԱՄԿ
խղաղակառուցվածքում մոտեցումնե-
րը: Հեռախոսական վերլուծություններ
ու առաջարկներ արեցին ԱՄԿ աշ-
խատանքի հասարակայնության
հետ կապերի բաժնի ղեկավար Կառնա
Մանուկյանը, ԱՄԿ-ի ենթասարածաբա-
նային գրասենյակի հանրային կապե-
րի մասնագետ Օլգա Բոգդանովան,
ծագրի համակարգող Իրինա Մելիխը,
Հայաստանի ժողովուրդների միու-
թյան նախագահ Աստղիկ Գեղարյանը,
ՈՂ ժողովուրդների միության ֆարսու-
դարի սեղակալ Լադեժյա Աժգիլի-
նան և այլն: Հանդիմանում վերջում
մասնակիցներին ներկայացվեց «Հա-
յաստանյան ԱԼՄ-ներով գեղարարի
հավասարության հիմնախնդիրներ
լուսաբանման ծագրի» նախագիծը:
ՄԱՐԿԵՆՆԸ ԿԱՐԵՄԵՆՆԸ

Գեղարարի դատախառնություն...

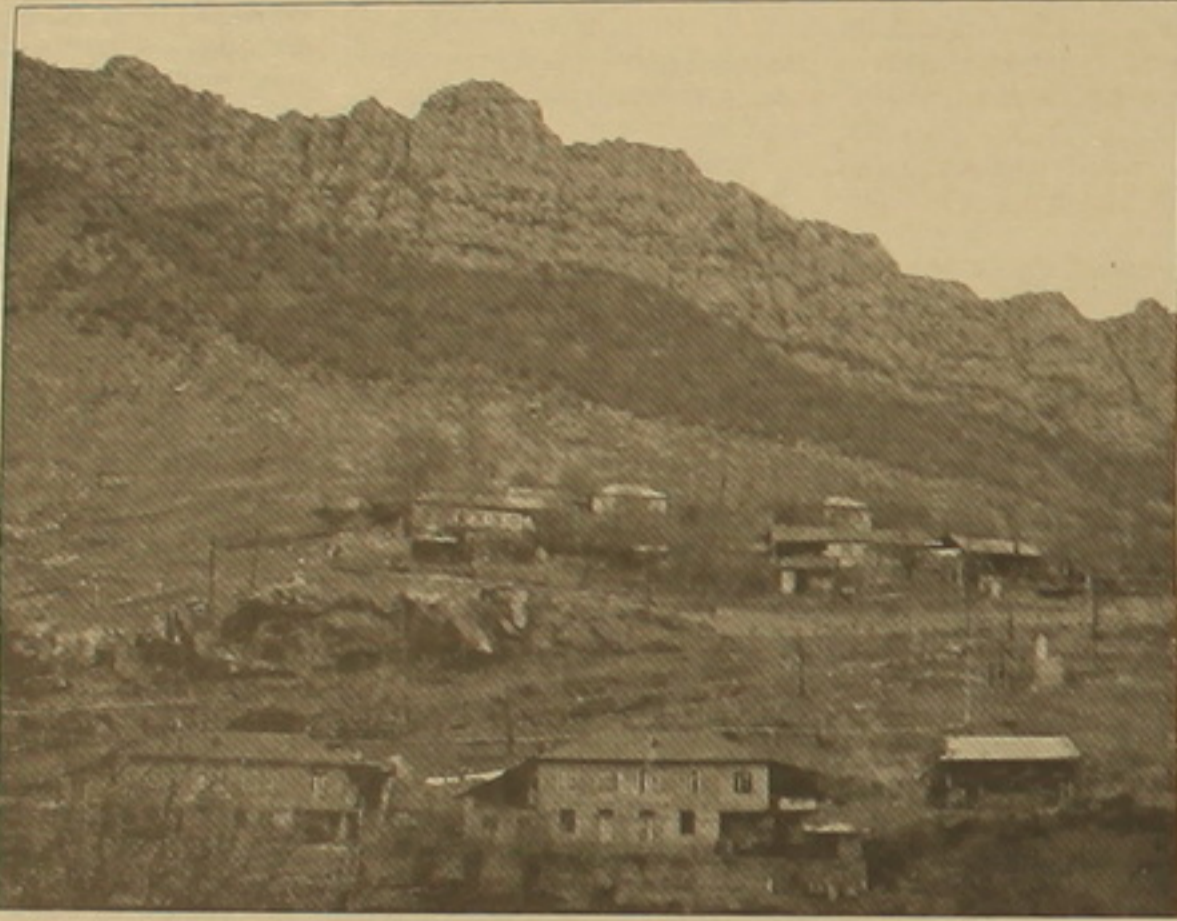
1-ին էջից
«Հայոց գեղաստանությունը եվրո-
պական դատախառնության մի մասն է», աս-
ել է դեպքում, նկատել սալով, որ
աղմուկը բարձրացել է ոչ թե հայե-
րը, այլ գեղարարի լուսաբանումն ու
մասնակցությունները:
Բանդեբնուրգի վարչապետի հետ
երկ հանդիմանում են գեղարար-
այն լուսաբանումը Գեղարարի ար. Բեկ-
ջյանը, Արմեն վարչապետ Խախա-
րյանը, Ռաֆֆի Զանդյանը, Գեղարար-
այն կենտրոնական խորհրդի ներ-
կայացուցիչները:
«Թուր հյուսիսային հետ Դլացելի
հանդիմանում գեղարարական մասնակց
որակել էր իրեն Թուրիայի միջամտու-
թյուն Գեղարարի ներքին գործերին:
Գեղարարական մասնակցը նույնաբանու-
թյուն կարող էր և՛ լուսաբանի հետ
հանդիմանում», մեր թղթակցի
հարցին ի դատախառն Բեկյանը
նշեց:
Գեղարարական մասնակցը շե-
տարել էր թուր հյուսիսային Դլացե-
լին ճաշի հրավիրելու հանգամանքը:
Մյուս կողմից, «Արեւելախորհրդի»
ինտերնետային էջը, իրում անելով գե-
ղարարական DPA գործակալությանը,
հարցրել է, որ Գեղարարի արագոր-
նախարարության խոսնակը հրաժար-
վել է հիշյալ որոշման մասին որեւէ
մեկնաբանություն չալուց: «Մեր կար-

ծիով անցյալի ճանաչումը չափա-
զանց կարեւոր է, սակայն դա Թու-
րիայի և Հայաստանի խնդիրն է», ասել
է նա:
«Շղթի» ամսագրի նախկին թղ-
թակցի Վոլֆգանգ Գուսեր կարծիք
է հայտնել, որ գեղարարի ստանդեր
կարեւոր դեր են խաղացել հայերի
բնաջնջման ժամանակ: Նա նշել է,
որ գեղարարի ներգրավվածու-
թյունը Հայոց գեղաստանության մեջ
արտահայտվում է թե՛ դիվանագիտա-
կան լուսաբանում, թե՛ հայերի մասա-
դատախառն և բոնի սեղահանություննե-
րին գեղարարի ստանդերի մասնակ-
ցությամբ:
Հայոց դատախառնության և միջազգա-
յին հարաբերությունների մասին նոր
հրատարակվող գրի խմբագիր Հոլբեր-
տ ֆոն Ֆոսսը հիշյալ գործակալու-
թյանն ասել է, որ Գեղարարի բարոյա-
կան դատախառնակությունը և կրում
Հայոց գեղաստանության համար, քան
որ Բեկյանը և Օսմանյան Թուր-
իան դաճակալիցներ էին: Նա նաև
նշել է, որ աշխատանքային հեղինակնե-
րը կարի չեն ունեցել արխիվներից
օգտվելու, քանի որ թուրքերի իրագոր-
ծած գեղաստանության արդարացու-
ցներ անթիվ են: «Պետք է ձեռնարկել
Հայոց գեղաստանությունը արդարու-
ցելու հարց է, դա փաստ է», ասել է նա:
Ո. Գ.

Քարհնսակը՝ Շուշվա ձորում

1988-ից հետո այս գյուղից միայն մեկ ընտանիք է արձագանքել

58-ամյա Սերյոժա Աղաբաբյանը կանգնել է հուճախախտակների մոտ և բացատրում է. «Ահա այս մեկն իմ 18-ամյա որդին է: Արթուրը ստանվեց Մարտիկներում: Ահա այս մեկը եղբորս զոհն է՝ Գառնիկը: Ստանվել է 20 տարեկանում: Են երկուսն էլ հորեղբորս զոհներն են, տեսնում ես, մեկը կնոջ հետ է: Նրանք էլ են ստանվել»:

Քարհնսակը Շուշվա ձորում է: 2,5 արհ, մինչև Շուշիի ազատագրումը, գյուղը գտնվել է Երջափակման մեջ, կրակի տակ: Արթրեզանցիներն այս գյուղն անվանում էին Դաշաթը կամ «Ջանը դարա», որ արթրեզանցիներից թարգմանաբար նշանակում է արյան ձոր: Քարհնսակի տարածքում այժմ կան մեկ տեղի արթրեզանցիների համար, որ նախկին տարածքում ճեղքված թափարար թափարարի մեծ ջրհորի մեծ ջրհոր է ստեղծված եղել հրաժարական տակ:

Բրիտանացի լրագրող Թոմ դի Վալսն իր «Սեյ ալգի» գրքում մի առաջին զույգ միջին էլ Քարհնսակին և Շուշիին: Նա գրում է, որ, չնայած թափարարի մեծ ջրհորը սասանայակներ ծառայել էր հորհրդային Միության գլխավոր ԵՏԲ-ում, այդ փորձը բավարար չեղավ Կովկասում տարածվելու համար: Վալսն գրում է, որ Սեյի մի հրամանով Շուշիից հրեղակոծվում էր Քարհնսակը, սակայն արթրեզանցիները, չափազանց փոքր «70 տարեկաններ հեռացան, ԵՏԲ-ը ստանվեցին փախչելիս»:

Տղաներ էին: Արթրեզանցիները սկսեցին 136 զոհ, սասանյակ վիրավորներ, գյուղում թողնեցին 1 գահանմեծնա: Ջանի որ Շուշիից արթրեզանցիներն անընդհատ գնդակոծում էին գյուղը, հնարավոր չեղավ զոհվածներին թաղել այստեղ: Նրանց թաղեցին Սեփանա-կերտում, իսկ 1993 թ. բոլոր 12 դիակները վերաթաղեցին մեր գյուղում», լուսնում է գյուղադաշտը, որը ես վիրավորվել է գյուղի դաշտամասում օրերին:

«Իմ երկու եղբայրները ստանվել են: 1991 թ. դեկտեմբերի 28-ին գիշերով թաղեցին Այու-ճային, որովհետև ցերեկը հնարավոր չէր գյուղում ֆայել, անընդհատ կրակում էին Շուշիից: Մյուս եղբայրս՝ Սիբան, ստանվեց հունվարի 26-ին», ասում է նա:

Արթրեզանցի մայրերը ամեն օր հունվարի 26-ին հավաքվում են սգում են իրենց երիտասարդ որդիների մահը, ովքեր արթրեզանցիներն ուսանողներ էին, սակայն Բաբայի իշխանությունները նրանց հավաքելու են ուղարկել էին Դարաթաղը գրավելու: 136 արթրեզանցիների համար հունվարի 26-ը սգի օր է:

Քարհնսակի 61-ամյա Ջոյա Ծառյանը, որի 25-ամյա որդի Գառնիկը բռնաձուլվեց զինվորականից ստանվել է մարտից տուն դառնալու ճանապարհին, ցավում է նաև այն արթրեզանցի երիտասարդների համար, ովքեր ստանվեցին Քարհնսակում և մոտակա դաշտում: Թեև արթրեզանցիները եկել էին իրենց գյուղը գրավելու, սակայն, միտնույց է, ցավում է նրանց համար: «Մեղ էին, ջախել զոհներ էին», ասում է նա:

Քարհնսակում գրեթե յուրաքանչյուր տարածքում սկսվում են ավարտվում է տարածվում: Գյուղադաշտը չի դժգոհում գյուղացիների աղոթքից: Նա ասում է, որ, չնայած դժվարություններին, աշխատանքները մարդիկ ֆրսում են, աղոթում: Քարհնսակն ամբողջությամբ զազաֆիկացված է, ունի հեռախոսակառուց, միջնակարգ դպրոց՝ 87 աշակերտներով, 2 գրադարան, մշակույթի տուն:

«Այսօր ամեն օր գյուղի մանկապարտեզ են հաճախում 52 երեխաներ», ասում է Գրիգոր Գրիգորյանը:

ԹԱԹՈՒՆ ՀԱՄԵՆՅԱՆ, Քարհնսակ-Երևան

Ընտանեկան բժիշկների դժվար նորամուտը

Նրանց հաճախորդների թիվն ավելանում է

Ընտանեկան բժիշկների ինստիտուտը առողջապահական բարեփոխումների առաջին ծրագրի շրջանում է Գառնիկյան երկրներում վաղուց գործող այս համակարգի նախաձեռնողը: Ընտանեկան բժիշկները կարող են ընտրվել իրենց սվյալ ընտանիքը կամ նրա առաջին անդամների ստասարկող բժիշկներ:

Ռոջ Երեբունի համայնքի տղիկի ընտանեկան բժիշկները (ընտանեկան բժիշկների հետ նաև մանկաբույժներ, թերապեուսներ) կարող են ընտրվել իրենց սվյալ ընտանիքը կամ նրա առաջին անդամների ստասարկող բժիշկներ:

Ռոջ Երեբունի համայնքի տղիկի ընտանեկան բժիշկները (ընտանեկան բժիշկների հետ նաև մանկաբույժներ, թերապեուսներ) կարող են ընտրվել իրենց սվյալ ընտանիքը կամ նրա առաջին անդամների ստասարկող բժիշկներ:

Ընտանեկան բժիշկի տղիկի ընտանեկան բժիշկները (ընտանեկան բժիշկների հետ նաև մանկաբույժներ, թերապեուսներ) կարող են ընտրվել իրենց սվյալ ընտանիքը կամ նրա առաջին անդամների ստասարկող բժիշկներ:

Ընտանեկան բժիշկի ինստիտուտը նորամուտը Գառնիկյան դժվարությամբ կամ բոլորովին չեն ընդունում մասնավոր 5-րդ սասանայակը ոտ դրած բժիշկները: Այդ օրինակ վերամասնագիտանալու դժվարությունները հասկանալի են, և ընտանեկան բժիշկի ինստիտուտի մեջ սովորաբար ներառվում են համեմատաբար երիտասարդները: Նրանց կարծիքով, իրենց աշխատանքի հիմնական դժվարությունը բնակչության անտեղյակությունը, հետևաբար նաև անվստահությունը է նոր ծառայության հանդեպ:

Չնայած արդեն 6-7 տարի խոսվում է այս մասին, այնուամենայնիվ, ինստիտուտի ընտանեկան բժիշկության լայն շրջանում լիովին ընկալվել է:

Չնայած արդեն 6-7 տարի խոսվում է այս մասին, այնուամենայնիվ, ինստիտուտի ընտանեկան բժիշկության լայն շրջանում լիովին ընկալվել է:

Չնայած արդեն 6-7 տարի խոսվում է այս մասին, այնուամենայնիվ, ինստիտուտի ընտանեկան բժիշկության լայն շրջանում լիովին ընկալվել է:

Չնայած արդեն 6-7 տարի խոսվում է այս մասին, այնուամենայնիվ, ինստիտուտի ընտանեկան բժիշկության լայն շրջանում լիովին ընկալվել է:

Չնայած արդեն 6-7 տարի խոսվում է այս մասին, այնուամենայնիվ, ինստիտուտի ընտանեկան բժիշկության լայն շրջանում լիովին ընկալվել է:

Չնայած արդեն 6-7 տարի խոսվում է այս մասին, այնուամենայնիվ, ինստիտուտի ընտանեկան բժիշկության լայն շրջանում լիովին ընկալվել է:

Չնայած արդեն 6-7 տարի խոսվում է այս մասին, այնուամենայնիվ, ինստիտուտի ընտանեկան բժիշկության լայն շրջանում լիովին ընկալվել է:

Չնայած արդեն 6-7 տարի խոսվում է այս մասին, այնուամենայնիվ, ինստիտուտի ընտանեկան բժիշկության լայն շրջանում լիովին ընկալվել է:

Չնայած արդեն 6-7 տարի խոսվում է այս մասին, այնուամենայնիվ, ինստիտուտի ընտանեկան բժիշկության լայն շրջանում լիովին ընկալվել է:

Չնայած արդեն 6-7 տարի խոսվում է այս մասին, այնուամենայնիվ, ինստիտուտի ընտանեկան բժիշկության լայն շրջանում լիովին ընկալվել է:

ԿԱՐՈՒՆ ՀԱՄԵՆՅԱՆ

ԱԶԳ Միջազգային

Օրերս Ֆրանսիայի խորհրդարանի նախագահ Ժան Լուիզ Դեբրեի գլխավորած լիարժեք անդամակցությունն այցելել էր Թուրքիա: Այցելության ընթացքում բարձրագույն հարցերը երկրի ղեկավարության համար առնվազն վրդվեցուցիչ էին, որ թուրքական լրատվամիջոցները խուսափեցին լրատվաբանությանը լրատվաբանել այցելությունը:

Մեծական ներկայացուցիչ Արսեն Ավագյանը: Նա, ընդգծելով Երեւանում երեք առանձին աղբյուրների գործունեության փաստը, ինչպես նաեւ այն, որ դրանք ներառում են 1915 թ.-ին առնչվող փաստաթղթեր, ասել է. «Այս արխիվները բաց են աշխարհի բոլոր գիտնականների, բնականաբար, նաեւ թուրք գիտնականների առջեւ: Սակայն առ այսօր Հայաստանի արխիվներում աշխարհում:

լուծվի: Ընդ որում, նա հորդորել է թուրքերին «արժանանալ ֆրանսիացի ընտրողների հավանությանը», այդ հավանությանը էր տալիս նախկին ԵՄ-ին Թուրքիայի անդամակցությունը, այնուհետեւ խոստացել է, որ ցեղասպանության ճանաչման դեմով ուրեւ այլ խնդիր չի ծագելու: Հասկանալի է, որ Դեբրեն անդամակցության է թողել թուրք լրագրողներին:

Ֆրանսիայի խորհրդարանի նախագահը վրդովեցրել է թուրքերին

Ոչ մի կերպ չեն դադարում նրա այցի արշավանքները

Խոսել վերաբերում է փետրվարի 3-ին Անկարայում Թուրքիայի վարչապետ Ռեջեփ Թայիփ Էրդողանի հետ հանդիպմանը Ժան Լուիզ Դեբրեի կողմից Հայոց ցեղասպանության ճանաչման հարցի բարձրագույն մակարդակի վրա 4-ի առավելագույն շեղեկացրել էր թուրքական հանրային հեռուստատեսությունը, ապա՝ թերթերը:

Ֆրանսիայի խորհրդարանի նախագահին Էրդողանը լրատվաբանել էր, որ իրեն այս կարգի հարցերը թողնում են լրատվաբանների հայեցողությանը, ապա հայերին մեղադրելու մղումով հայտարարել. «Մենք մեր արխիվները բացել են, իսկ նրանք չեն բացում»: Էրդողանի հայտարարությանն էլ փետրվարի 7-ին «Յուրիեթի» միջոցով լրատվաբանել է Թուրքիայում Սեւեռյան ճեմարանի համագործակցություն կազմակերպության Հայաստանի

սելու համար ոչ մի թուրք գիտնական չի դիմել»:

Խնդիր, իհարկե, արխիվները չեն, այլ Թուրքիայի վարչապետին Ֆրանսիայի խորհրդարանի նախագահի Անկարայում մասնագետ շահճ անակնկալն ու դրա առաջացրած վրդովմունքը: Թերեւս այդ առումով լրատվաբան չէ, որ Ժան Լուիզ Դեբրեի փետրվարի 3-ին արած հարցադրմանն իբրևանման «Ենի Եֆաֆ» թերթը Յասին Դոդայի մեկնաբանությամբ բարձրաձայն էր արձագանքել փետրվարի 7-ին եւ վրդովմունքը հիմնավորելու համար որոշակի մանրամասներ է հայտնում:

Ըստ «Ենի Եֆաֆի», Էրդողանի հետ հանդիպմանը Դեբրեն ոչ միայն Հայոց ցեղասպանության հարց է բարձրացրել, այլեւ ճանաչումը համարելով այժմեական խնդիր, լրատվաբանել է, որ անհատապես

դի «Եվրոպայի խորհրդի խորհրդարանական վեհաժողովը Հայաստանին Ղարաբաղում օկուպանտ է ճանաչել: Ո՛րն է ձեր մոտեցումը» հարցը:

«Ազգը» ժամանակին արձագանքել էր եւ Եսիւվ Լեոնային Ղարաբաղի հակամարտության մասին ընդունած բանաձեւին, ինչպես նաեւ Ֆրանսիայի խորհրդարանի նախագահ Դեբրեի Հայոց ցեղասպանության ճանաչման առնչությամբ Անկարայում արած հայտարարությանը: Այդ իսկ լրատվաբան չեն խորանում «Ենի Եֆաֆի» մեկնաբանության մեջ: Պարզապես ասում են, որ ցեղասպանության ճանաչման հետեւողականությամբ Ֆրանսիայի խորհրդարանի նախագահը Թուրքիային մասնագույց է անում այդ հարցում Եվրոպայի հետեւողականությունը:

ՀԱՆՈՒՄ ԵՄԵՐՅԱՆ

Շարունք եւ Արքայադ հանդիպեցին անվանագրության արտակարգ միջոցառումների լրատվաբաններում

«Շարուն, կորի՛ր Եգիպտոսից»

Եգիպտոսի Շարուն էլ Եբյու ծովափնայա ֆաղափում երեկ անվանագրության աննախադեպ միջոցներ էին ձեռնարկվել Իսրայելի վարչապետ Արիել Շարունի եւ Պաղեստինյան ինքնավարության նախագահ Մահմուդ Աբբասի հանդիպման կապակցությամբ: Հանդիպումը արարողություն առիտաբարակ չկայացավ: Շարուն ինքնաթիռի Երուսաղեմում իջնելով՝ անմիջապես մտեց զրահապահ ջիոդի մեջ եւ մեկնեց ֆաղափ: Հանդիպումը հովանավորում են Եգիպտոսի նախագահ Հոսնի Մուբարաֆը եւ Հորդանանի Աբդալլահ Բ թագավորը: Շարունը նախ կարճատև զրույց ունեցավ Մուբարաֆի հետ, հետո միայն մեկնեց Մահմուդ Աբբասի հետ հանդիպմանը:

կոչ արեց ահաբեկչության դեմ լրատվաբաններին «ոչ թե խոսով, այլ գործով»: Նրա խոսքերով, իսրայելական բանակը լիովին կդադարեցնի գործողությունները լրատվաբանության սահմաններում, իսկ բանեթից ազատ կարձակվեն 900 լրատվաբաններ: Ըստ Շարունի, Իսրայելը հավասարի կունա մեծավորաբանության կարգավորման «Ճանապարհային Բարեփոխում» եւ գործերն ու հրեական բնակավայրերը դուրս կբերի Գազայից եւ Այրհորդանանից:

Պաղեստինյան սարածների անվանագրության առաջնորդական կապակցությամբ Մահմուդ Աբբասը հայտարարեց, որ այնտեղ ներկա են լինելու միայն լրատվաբանները զինված ուժեր: Դա եւս կնդապահ «Ճանապարհային Բարեփոխում» իրականացմանը:

Շարուն էլ Եբյու միջազգային օդանավակայանը երեկ փակ էր: Զարգափ Երուսղեմ անվանագրության նկատմամբ սեղաբաշխված էին եգիպտացի հազարավոր ոստիկաններ եւ զինծառայողներ՝ մեկը մյուսից 100 մետր հեռու:

Իսրայելի դեմ լրատվաբանների առաջնորդության ինքնաթիռային 4 սարիճներից հետո անցկացվող հանդիպման մասնակիցները փորձում են վերջ դնել իսրայել-պաղեստինյան հակամարտությանը: Սակայն «Հաբեց» թերթին արդեն երեկ հայտնի էր դարձել, որ զագաթաժողովի վերջում լրատվաբանները եւ իսրայելական կողմերը հանդես են գալու առանձին հայտարարություններով: Կրակի դադարեցման առնչվող համաձայնագրի ստորագրում չի նախատեսվում:

Շարուն իր ելույթում ընդգծեց «ի հայտ եկած հնարավորությունը բաց չթողնելու կարևորությունը», ակնկալելով հակամարտությունը կարգավորելու Մահմուդ Աբբասի լրատվաբանականությունը: Շարունը լրատվաբաններին եւ իսրայելցիներին

նախադեպ լրատվաբաններին «Ջերուզալեմ փոս» թերթը սեղեկացնում է, որ Արիել Շարունի այցի կապակցությամբ Եգիպտոսի մի ֆունի ֆաղափում անցկացվել են հալիսրայելական ցույցեր: Մասնավորապես Ալեքսանդրիայում բողոքի ցույց են արել 3000 ուսանողներ, որոնց լրատվաբանները վրա գրված էր. «Շարուն, կորի՛ր Եգիպտոսից»: Տուցարարները լրատվաբաններին հանցագործությունների, մասնավորապես խաղաղ լրատվաբանների սպանությունների համար:

Պ. Բ.

Թուրքիան հայտնվել է անելանելի դրության մեջ

Պատրաստվում է Խոջալուի կոչվածները «ցեղասպանություն» որակել

Թուրքիայի ազգային մեծ ժողովի՝ Մեջլիսի նախագահ Բյուլենթ Արնչըն Ենոյա լրատվաբանական այցով գտնվում էր Բաֆում: Փետրվարի 7-ին նա հանդիպել է Ադրբեջանի Միլի մեջլիսի նախագահ Մուրադ Ալեքսեբեկովին: Հանդիպմանն արձարծվել է ադրբեջանցիների նկատմամբ հայերի իրագործած «կոտորածները» հարցը: Ալեքսեբեկովը, ինչպես այդ մասին շեղեկացնում է փետրվարի 8-ի համարում թուրքական «Ռադիկալ» թերթը, որդես ցեղասպանություն է բնութագրել 1992 թ. Խոջալուում հայերի կասարած այսպես կոչված կոտորածը եւ լրատվաբանել է Արնչընից, որ Թուրքիայի ազգային մեծ ժողովը դրա առնչությամբ համադասարանական որոշում ընդունի:

Ի լրատվաբան Արնչընը, «Սարաի» վկայությամբ, հավաստել է, որ փետրվարի 26-ին կոտորածի օրը, Մեջլիսի լիագումար նիստում թուրք

լրատվաբաններին իրենց ելույթներով ցեղասպանության հարցը օրակարգ կմտցնեն»: Այդ ընթացքում ադրբեջանցի լրատվաբանները Թուրքիայի եւ Ադրբեջանի համատեղ ջանքերով «նահատակների բանագրան» ստեղծելու առաջարկ են արել Արնչին: Նա նշել է, որ Թուրքիան այդ ուղղությամբ նախաձեռնություն կցուցաբերի, ապա եւ Ադրբեջանի՝ իր ավելի քան 20 տոկոսն օկուպացնելու համար դասադարձել է Հայաստանին:

Որքան էլ Թուրքիան եւ Ադրբեջանը համատեղ ջանքեր գործադրեն եւ համատեղվեն նրանց նախաձեռնությունները, միեւնույն է, նրանք մի դեմով Լեոնային Ղարաբաղի Հանրապետությունն է, իսկ մյուսը՝ Հայոց ցեղասպանության միջազգային ճանաչման գործընթացը: Խոջալուի կոչվածները որդես ցեղասպանություն որակելու համար դրանք կոտորածի

վերածելու հազիվ թե բավարարի ղարաբաղյան ինքնապաշտպանության ինքնապաշտպանությանը, իսկ դրա հակադրումը Հայոց ցեղասպանության միջազգային ճանաչման գործընթացին առավելագույն կհանգցնի Թուրքիայի անելանելիության հերթական բացահայտմանը:

Խոջալուի կոչվածներն իրեն ցեղասպանություն որակելու հարցում Ադրբեջանին չի հաջողվում համոզել նույնիսկ Միջին Ասիայի թուրքալեզու հանրապետություններին: Սակայն Խոջալուի առնչությամբ ադրբեջանական նկրտումներին սուր քայլեր դեմով Թուրքիան համոզելու է նաեւ նրանց, որ Հայոց ցեղասպանության գործընթացի ծավալումն անդադրեցնելու է: Այստիպով, Թուրքիայի անելանելիությունն ակնհայտ է դառնալու նաեւ թուրքալեզու հանրապետությունների համար:

Հ. Զ.

Գիրք թուրք-հայկական հաւատարմության հանձնաժողովի մասին

«Ազգ» ինտերնետային ծառայությունից ստացված հաղորդագրությունը շեղեկացնում է, որ թուրք-հայկական հաւատարմության հանձնաժողովի նախագահ Դեյվիդ Ֆիլիպսը «Չլեցնելով անցյալը» (կամ «Բացահայտելով անցյալը», «Unsilencing the Past») խորագրով գիրք է հրատարակել փորձելով իր դիտարկումները ներկայացնել այդ խիստ վիճելի կառույցի վերաբերյալ: 170 էջանոց հատորը, ըստ հաղորդագրության, խորանուկ է լինում հանձնաժողովի ստեղծման լրատվաբան մեջ՝ քայլով դրան առնչվող բարձրագույն կառավարական անձնավորությունների եւ ֆաղափական կազմակերպությունների հետ իր հանդիպումների մանրամասները: Հանձնաժողովը Մ. Նահանգների կառավարության մտահղացումն էր: 2000 թ. դեպարտմենտի ֆաղափական գծով շեղակալ Մարկ Գրոսմանը Ֆիլիպսին առաջարկում է ստեղծել հայ-թուրքական համատեղ մի հանձնաժողով: Ֆիլիպսն այդ ժամանակ լրատվաբանական լրատվաբաններ էր

գրադեցրել արտաքին հարաբերությունների խորհրդում, Վաշինգտոնի ամերիկայի համալսարանում եւ Վիեննայի դիվանագիտական ակադեմիայում: Նա նաեւ դեպարտմենտի խորհրդարանում է եղել ժողովրդավարության եւ սարածաբանային կայունության գծով: Անցյալում օգնել է հույն ու ֆուրը համայններին մերձեցնելու իրենց թուրք հարեւաններին: Նման փորձ կուսակալ լինելու համար մեծ է դիմելու նրան՝ հայ-թուրքական հարաբերություններում առաջընթաց մտցնելու նպատակով:

Հայերը, գրում է նա, ԹՀՀ-ն դիտում էին որդես միջոց մերձեցնելու թուրք վերնախավին եւ նրանց հետ երկխոսություն ծավալելու ցեղասպանության վերաբերյալ: Թուրքերը լրատվաբան չէին ԹՀՀ-ին քայլեր ցեղասպանությունը ճանաչելու լրատվաբանությունը: Նրանց բարձրագույն կազմակերպություններն արգելի դարձան, որ հանձնաժողովը կարողանա արդյունավետ աշխատանք կատարել: 2003-ին Նյու Յորքում հանդի-

պելով, կազմակերպությունը որոշեց դիմել անցումային արդարության միջազգային կենտրոնին (ԱԱԿ), մարդու իրավունքների մի կազմակերպության, որը ղեկ է ուսումնասիրել էր լրատվաբաններ, թե կարելի էր արդյոք 1948 թ. ԱԱԿ-ի կոնվենցիան կիրառել Հայոց ցեղասպանության հարցում: Որոշ ժամանակ անց ԱԱԿ-ն մանրամասն շեղեկացրի ներկայացնելով հաստատում է, որ Հայոց ցեղասպանությունը համադասարանական է ԱԱԿ-ի կոնվենցիայի դրույթներին:

Հակառակ այս բողոքին, հայկական կողմը սառը վերաբերվեց գործադրված ջանքերին: Ֆիլիպսի գրում, ըստ հաղորդագրության, ֆունդացիան խոսքեր կան ուղղված ինչպես նախագահ Ռոբերտ Զոչարյանին, այնպես էլ արգործնախարար Վարդան Օսկանյանին:

Չնայած նախաձեռնությունը հաջողության չհասավ, ԹՀՀ-ն այնուամենայնիվ, ըստ Ֆիլիպսի եզրակացության, սառույցը շարունակում է լրատվաբանությունն սվեց այլ կառույցներին բարձրագույն կողմը:

Բասաեւը հերքել է իր մահվան մասին լուրը

ԳՐՈՋՆԻ, 8 ՓԵՏՐՈՒՄ, ՆՈՅՅԱՆ ՏԱՊԱՆ: Չեչեն անջատողականների «Կավկազ-ցեմեր» կայան փետրվարի 7-ին հրատարակել է Շամիլ Բասաեւի հարցազրույցի սեսագրությունը, որտեղ նա անձամբ հերքում է իր մահվան մասին հաղորդումները:

Բասաեւը ձեռնային կամուֆլյաժով եւ ակնոստը կրծքին սեղան ինչ-որ սենյակում կանգնել է սեսայնցիկ առջեւ: Նա հայտարարում է, որ ինչը ոչ երկվանների են ոչ էլ անդամահատված ոսկի հետ կապված խնդիրներ չունի: Նա դուրս է բերում կոչիկի ձեփց դանակը եւ երկու անգամ այն խրում դեմ 2000 թվականին անդամահատված աջ ոսկի ոլորեզի մեջ:

Գրոհայինների առաջնորդ իր սեսառտերում հավաստել է, որ ինչը բարձրագույն էր լրատվաբանական էր մահվանը Չեչենիայի եւ Ռուսաստանի սարածում մարտական գործողությունները դադարեցնելու վերաբերյալ:

Ելույթի վերջում, ինչպես հաղորդում է «Ռեզոնանս» գործակալությունը, ահաբեկիչը հայտարարել է, որ լրատվաբանը կարողանալի այնքան ժամանակ, քան իր ռուսական գործերը չեն հեռացել Չեչենիայից եւ նա չի դարձել ինֆիլտրանտ եւ անկախ:

Մեր ժամանակների ճգնաժամի կենսագիրը

Մեկը միշտ զար ու մեր էս ժամանակների տարեգիրը, դաստիարակողը, ոչ թե իրադարձությունների, փաստերի բարանը մեզ դարձրեց, այլ արտաբնական անցքեր հոգեւոր խորքեր, մեր հոգեկան երջանկությունների, սվայսանքների ու երազների բարգմանը դառնար: Նա միշտ ոչ թույլ լինեց, ոչ էլ ուժեղ, մեր խելոք լինեց, մեր սիրալից եւ, ոչ մեկը նա ձեռքից ու սխալից տուժած չլինեց: Եկավ այդ մեկը, որին մենք ճանաչեցինք Արմեն Եկոյան անուն-ազգանունով, եկավ ու մեզ միջոց «Երեւան հյուրանոց» գիրքը (ուշադրություն դարձրե՛ք. ոչ թե «Երեւան» հյուրանոց, այլ «Երեւան հյուրանոց», որը բոլորովին ուրիշ բան է): Եկավ եւ դեպքերով բարունակվեց երկիր հորհորովող լաբիրինթոսում, բարունակվում է անվերջ ու հոսում անանցանելի ու մութ ես փոսում: Իրեն գիտեց բոլոր մեղավորները, մոռուվալոր ու բեղավորները, անմոռուները եւ անբեղները, մեղավորներն ու անմեղները, բոլոր գիտուններն ու թերուսները, նամուսուկներն ու աննամուսները... Իրեն գիտեց բոլորը, եթե չասես ողջ հայերն աշխարհի, աղազուն երեւանի հայերը: Տո, ինչու միայն հայերը: Իրեն գիտեց բոլոր թուրքերն ու բոլոր օձերն ու կարծիքները, բոլոր գրանուկները, նախկին ու նոր սերերը:

Ես հերոս ու վարձկան, Սուկ Վալդը օտեր է դառել, Արջ Վալդը՝ մուրացկան, նույնիսկ Գարթաթաթն է մարդ դառել ու Աժ-ի դեղուսաս, ունի հարուստ ախտար կնիկ ու սոսովի ու մանդաս:

Արմեն Եկոյանը լավ գիտի մեր երկիրը, մեր ժողովրդին, մեր ժողովրդի վերջին տարիների դաստիարակությունը: Ու էդ դաստիարակ ճգնաժամի տարեգիրն է: Ավելորդ բաներ չի օգտագործում, կարծ ու հստակ գրում է մեր դաստիարակությունը: Տեղի:

«Ես կյանքում ես բան չեստեսնում ու լքեցիք, / Ես ծուր բաներ հենց մեր ձեռով / զրգեցիք. / խոսի՛ հենց մեզ կողմից թեթև, / բղբեցիք, / վրա սվին, թուրքին մի լավ / զրգեցիք. / Դյաւար ասեմ, հա՛, թուրքեր / կզրգեցիք...»: Մեր՝ հայոց դաստիարակ վերջին 15-17 տարեկան դաստիարակներն ապելի Երեւանի ասեմ, Երեւանի Արմեն Եկոյանը:

Ես միշտ նախանձել եմ ճգնաժամի, ազնիվ ու գրագետ գրանադասներին, ովքեր մեծ ոգեւորությամբ գրեցին գրախոսություն, հասկալիքներ՝ բանաստեղծական ժողովածուներ: Ինձ համար միշտ էլ դժվար է եղել երաժշտությունը, նկարը, բանաստեղծությունը վերլուծելը: Մտազուրկ է, որ մարդու էությունը միշտ բացարձակ է: Եվ եթե հեղեղ է ասել, թե մարդու մազը թեկ է կան հանգիստ փայլում է ճանադարով, ոչ մի անգամ ոչ մեկի մասին չար խոսել չի ասում, աղաղ դժվար է բացատրել այս մարդու ճգնաժամությունը, ներայեցողության գրեթե կատարյալ վիճակը... Ինչո՞ւ, ինչո՞ւ... Դե, ինչո՞ւ բացարձակ, որ Արմեն Եկոյանի բանաստեղծությունը կատարյալ զգացողություն է, այն ասածով, որ նա ազդեցությամբ հրաշալի երգ է ստեղծվում (Ֆորեի երգը), ինչո՞ւ ասեմ, որ իր այս գրում բոլորս կանք՝ անուն առ անուն, մեկ առ մեկ կանք, ու մեր բոլոր զգացումները կան՝ մեկ առ մեկ:

Կարգացե՛ք այս գիրքը եւ իմնե՛րը ձեզ տեսե՛ք գեղեցիկ: Այդդե՛ս է ձեզ տեսնում Արմեն Եկոյանը:

ԱՐՁԱՆԱԿ ԳԱՆՆԱԿ

Վարյուր Կան Երի առաջ այս օրը ծնվում է հայ ժողովրդի զագարներից մեկը՝ Վահան Տերյանը: Նա հայոց համաճարի ու մասսայից մուսաների ընդհանր է: Դա հաստատվում է նա ծննդյան օրից 23 տարի հետո, երբ լույս է տեսնում բանաստեղծի «Մթնշաղի անուրջներ» բանաստեղծությունների ժողովածուն:

Դեռ 14 տարեկանում, հայրենի Քանաչի մուսուս լեռների ու թախտոս դաշտերի, կարկաչող վակների, ջիւղ լճակների կարող սրուն բարձրալեզու չափածո են ստեղծում Դազարու Աղայանը, Գովհաննես Գովհաննիսյանը, Գովհաննես Թումանյանն ու Ավետիս Իսահակյանը: Տերյանը սկզբից եւթ զնուն է այլ ուղիով, նա դիմում է ոչ թե ժողովրդայնության, բարձրադասի մասկերավոր ու դարձվածային միջոցների հավելյալ օգտագործման, այլ գրական խոսքի մեջ հայեցողական արտահայտչական գեղեցիկ միջոցներ, ստեղծում նոր ու խիստ գրական դասկերայնություն ու դարձվածայնություն,

գիչ է, լավագույն հայ սիրերգակներից, բայց նա ստեղծագործության մեջ յուրովի, խոր փիլիսոփայությամբ է արտահայտվում նաեւ այն մեծ սերը, որ կոչվում է մարդասիրություն: Ծիւց է ասված, որ ամեն մի մեծ բանաստեղծի երկերում այդ համընդհանուր սիրո զգացումը յուրովի է արտահայտվում: Ահա վերն ասվածի տերյանական մի արտահայտություն:

Յոգիս բացված է ծաղկի սման, / Դժ սերը խորն է ու անսպառ, / Գե որ լույս սերն է, սերն է վահան, / Եվ սիրն է, սիրն է սրին աստղա...

Բանաստեղծական արվեստի վեհությունը

մեկնում է Մուսկով՝ Լազարյան ճեմարանում սովորելու:

Մինչեւ կյանքի վերջը Վահան Տերյանն ապրում է հայրենի լեռնաշխարհից հեռու՝ Մոսկվայում, Պետրոգրադում: Այստեղ նա հաղորդակցվում է աշխարհի բարձր մշակույթների հետ, ընկալում է Եւրոպայի բանաստեղծների արվեստը:

1900-ական թվականներին նա հոգում սկսում են հնչել երգեր, որոնց մեջ հայրենի բնաշխարհի դասկերներն ու երանգներն են, հայոց հին խոհերն ու ձգտումները՝ մարմնացած ամենաբարձրալեզու մեղեդիներում:

Իսկ գրական արեւելախայրերն հնչեցնում է անսպասելիորեն նուրբ մեղեդայնությամբ: «Գայ բառերին կարծես երաժշտականություն ներշնչեց, գրում է Իսահակյանը, իհն, արխայիկ, գրային բառերն ու ձեւերը կենդանացրեց, արդիականացրեց»:

Վահան, / Եվ սիրն է, սիրն է սրին աստղա... Բանաստեղծն իր սիրոց բացում է բոլոր նրանց համար, «ով որք է ու անզոր», «ով թափառում է ուղեւոր, ում սիրոց չունի փուն ու հանգիստ», նա ուզում է:

Օրհներգել կյանքը, աշխարհին ժողով, / Բարագաս լինել ջրին ու հողին, / Եվ անհուն սիրով սիրել ու զթալ...

Նա այդպես էլ բնութագրում է իմն իրեն:

Սիրս իմ, բաց ես աշխարհի եւ չարի դեմ, սիրս իմ բաց, / Աշխարհն արեւ, աշխարհն ամոլ, սիրս, աղբյուր ես դու զուլալ:

Սկզբից եւթ Տերյանը՝ իբրեւ բանաստեղծ, խորադաս հայկական է: Միայն առաջին տարիների անճան լեռնաներից հետո 1903 թվականին, նա արդեն գրում է:

Աղբյուրն անուշ հեփաթի թեւ / Իր լույս երգով ժողովն էր մեզ / Դու մոտեցար մեղմ, համախալ, / Որդես մուսուս իրիկվա փայլ:

Վահան Տերյանի բանաստեղծություններում ստեղծվում է գեղարվեստական խոսքի նոր ոճ: Լույսիսկ ապելի վաղ հանդես եկած եւ իրենց ոճն ունեցող բանաստեղծներն սկսում են գրել նորովի:

Գովհաննես Մասեիանը 1910-ական թվականներից սկսում է վերաբարգմանել նախկինում կատարած բեմադրյալ իր բարգմանությունները: Նոր աստղագ մասե տերյանական բանաստեղծների մեջ կային իսկական ճարտանոցներ, նրանցից ամենաակնազարկը Երեւանի Չարենցն է:

Առանց մեծ ու խոր բովանդակության չի կարող լինել լեզվազորի այսպիսի հզոր մեղեդայնություն: Տերյանական արվեստի ամենալարերն արժանիքը հենց նա այդպիսի բովանդակությունն է:

Տերյանի ստեղծագործության մեջ, նա ներկայից «մթնշաղի», «առնան մուսուսների», «բուկների ու բուկների» մեջ կա մի ուրուում, արնուր: Բանաստեղծը երգում է ինչ-որ «հեռավոր երկիր», ինչ-որ աներեւակայելիորեն դյուրական, անթերի մի բան: Դա կատարյալ ուժգին ձգտումն ու ուրուումն է, որ ապրում է Տերյանի ամբողջ բանաստեղծական արվեստի մեջ:

Ընդունված է ասել, որ Տերյանը ժողովրդի երգիչն է: Այդ կարծիքը, իհարկե, ճիշտ է, բայց թերի: Տերյանի բանաստեղծական արվեստում ժողովրդից բաց արվեստ է, փան սոսկ այդ բանն է ասում: Բանաստեղծն իր նամակներում գրում է, որ իր ժողովրդի երկու տեսակ է՝ մեր «հողի ճեւոլ ծանր թախիծ», երբ ուզում է «մոռանալ, մոռանալ ամեն ինչ, ամենին», մեր թայծառ, իմաստուն ժողովրդի լի սիրով: Տերյանը կնոջ նկատմամբ տառապանքներով լի սիրով:

Վահան Տերյանի բանաստեղծական արվեստի գեղեցկությունն ու խորությունը նա լեզվի մեջ հազվագյուտ մաքրությամբ, ամենագեղեցիկ ձեւերով է բյուրեղացած:

Տերյանի ստեղծագործության մյուս կարեւոր առանձնահատկությունը հայրենասիրությունն է, որը դարձյալ իմնաշիղ է՝ գուս տերյանական: Այն գաղափարներն ջերմ, ջերմեռանդ զգացումների հորձան է:

Տերյանը աննախադեռ մեղեդայն է խոսում հայրենի մասին, նա նույնիսկ դրա համար առաջինն է օգտագործում իր զգացումների ներբայությունն արտահայտող այնպիսի բառեր, ինչպիսիք են «նախի», «նախիան», «նախուխի», որոնք հետո որդեգրվում են ամբողջ հայ գրականության կողմից: Նա գրում է. «Գլա եզնից գերիք երազ, Զո անունից անուս անուն»: Ստեղծագործությունում չկա նաեւ ամենաթույլ անկանոնություն «հեռու մոտիկ» ազգերի նկատմամբ, ավելին, նրանց համար էլ չի դակասում տերյանական բարության զգացումը:

Բանաստեղծն իր փոքր ժողովրդի դաստիարակ մեջ տեսնում է մեծ խորհուրդ ու առաքելություն:

Իրեզ փո հողին՝ ուրդես առաս խունկ, / Աշխարհի համար դարձեցիր երդումն ու երկուն, / Դու արալար վեհ ու անհոյար...

Նա իր ժողովրդի անցած ուղին բնութագրում է նաեւ այսպես. «Գարության դեմ՝ վեհսիր միշտ, վաշի դեմ՝ ազնիվ» կամ «Դր երկրի սրուն թախիկ կա այնքան, եւ այնքան ներում ո՞ր երկրի սրուն»:

Նախիի ներքին, հոգեկան մեծ ուժի վրա վստահելով էլ Տերյանը մեր փորձության ամենաօրհասական դասերին խոր համոզումով հավաստեց, որ «Արալական խոսքը մեր կնճա հավեթ» եւ ո՞ր

Եզիմասական բուրգեր փոշի կղանան, / Արեւի թեւ, երկիր իմ, կվառվես վառման: / Որդես Փյունիկ կրակից կելնես, կելնես նոր / Գեղեցկությամբ ու փառքով վառ ու լուսավոր:

ՈՐԹԵՐ ԴԱՎԵՏ

Հայաստանի ճարտարապետությունը Մսամբուլում

Երեւան, 8 ՓԵՏՐՈՒՄ, ԱՐՄԵՆԻՍՏԵ: Ճարտարապետության ազգային բանգարան-ինստիտուտը մայիս-հունիսին նախատեսում է մասնակցել Մսամբուլում անցկացվող միջազգային ճարտարապետական ցուցահան:

Մինչեւ Տերյանը, ժողովրդական խոսքի առաջ գործառնությամբ

դեպի: Այդ մասին տեղեկացրեց թանգարան-ինստիտուտի տնօրեն Արտուր Գրիգորյանը՝ ավելացնելով, որ մերկայում ընթացում են այն նմուշները, որոնք Հայաստանի ճարտարապետությունը կներկայացնեն ցուցահանդեսում:

ՇԱՂՐԱՆԿԱՐԻ ԱՇԵՐՈՎ

